

Latvijas amatierteātru iestudējumu skate Gada izrāde 2020

Kopsavilkums

*) Joprojām visaktuālākais jautājums amatierteātru darbībā ir literārā materiāla izvēle. Kā parasti, dominē klasika vai latviešu autoru darbi (autortiesību problēma), bieži teātri uzved tās pašas lugas. Tātad tā būtu motivācija latviešu dramaturgiem radīt jaunus darbus, ko varētu izmantot amatierteātri. Īpaši veiksmīgi un skatītājus uzrunājoši mēdz būt gadījumi, kad amatierteātri paši veido kādu dramaturģisku kompozīciju par sava novada cilvēkiem vai situācijām. Šajā skatē tādi darbi gan iezīmējās maz (izņēmums bija Jaunais Miltu teātris, arī daļēji Vārmes amatierteātris, kur gan bija jau gatava luga).

*) Piemērojoties Covid-19 apstākļiem, amatierteātri meklē jaunus ceļus, kā strādāt un sarunāties ar auditoriju. Ne velti 5 no skatei pieteiktajām izrādēm bija tapušas neierastos formātos. Videoizrādes formāts, ko mēdz bieži izmantot profesionālie teātri, šajos gadījumos neizrādījās īpaši veiksmīgs, kas arī saprotams, jo šis formāts prasa tehnisko meistarību un materiālo līdzekļu ieguldījumu. Pārsteidzošā kārtā pat ļoti rosinošs bija Jelgavas Studentu teātra raidlugas formāts, kur pielāgošanās formātam bija risināta ļoti asprātīgi un veiksmīgi – šādā veidā ierobežotos apstākļos aktieri un režisors varētu ļoti auglīgi darboties, publicējot darbus sociālajos tīklos un sasniedzot auditoriju. Sevišķi svarīgi tas ir tāpēc, ka tuvākajā laikā arī amatierteātriem būs jāpiemērojas situācijai, lai tie vispār varētu turpināt eksistēt.

*) Tendence izvēlēties zināmus, daudz spēlētus latviešu klasikas darbus, kur it kā nav gaidāmi pārsteigumi, ar labu režisora darbu un labiem aktierdarbiem tomēr sevi attaisno – ļoti patīkams pārsteigums bija tādu tradicionālu darbu kā “Pūt, vējiņi” (teātra studija “Vinnijs”) un G. Priedes “Zilā” (Tērvetes amatierteātris “Trīne”) iestudējumi.

Evita Mamaja